

# สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

## The Development and Efficiency Evaluation of the Instructional Package for Digital Television

สัญญา โพร้งษ์<sup>1</sup>

Sanya Phowong<sup>1</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำนวน 50 คน ซึ่งยังไม่เคยเรียนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.97/82.13 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล พบว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 4.44$ , S.D. = 0.55)

คำสำคัญ : ชุดการสอน เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

### Abstract

The objectives of this research aimed to the develop and evaluate the efficiency of an instructional package for digital television, through the requirement of standard criteria. The comparison of learning achievement in terms of scores in pre-test and post-test of students was measured, by using the teaching set, and export the student' s satisfaction to wards the use of this teaching package in digital television. The sample frame was identified as 50 third-year vocational students in the field of Electronics, Nakhon nayok Technical College. Data were collected through by teaching package in digital television, at a test and a questionnaire

---

<sup>1</sup>สัญญา โพร้งษ์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก 26000

sanyasster@gmail.com Tel. 081-2087308

The results, the percentage of total average score of efficiency from the teaching set test was 82.97/82.13, which was higher than the specified criteria set at 80/80 When comparing the mean achievement of the students, the instructional package on digital television, the post-test score was higher pre-test at the significant level of 0.05 and the result on the student's satisfaction towards the teaching package was at high level ( $\bar{X} = 4.44$ , S.D. = 0.55).

Key word : teaching package, teaching set, digital television

## 1. บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตราที่ 30 กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเทคโนโลยีปัจจุบันที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง จึงต้องมีการพัฒนาในด้านการศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้าทันกับเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว กล่าวได้ว่าการศึกษาด้านอิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้มีการเรียนการสอนและสามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทันเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านเครื่องรับโทรทัศน์ (Television Receiver) ได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านภาพและด้านเสียง เช่น

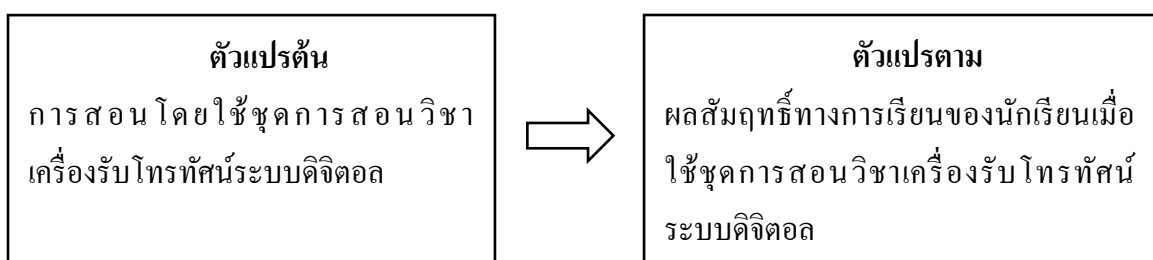
โทรทัศน์แบบจอ CRT ในปัจจุบันเป็นเครื่องรับโทรทัศน์แบบจอ Plasma, LCD LED จากระบบเสียงโมโน พัฒนาเป็นระบบสเตอริโอสองภาษา จากอุปกรณ์มีขาเป็นแบบ SMD และนำเทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์มาผสมผสานกับเทคโนโลยีของโทรทัศน์ พัฒนาให้สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ เรียกว่าสมาร์ททีวี เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความเคลื่อนไหวทางด้านการเมือง การปกครอง การเปลี่ยนแปลงของโลก ความบันเทิงและด้านการศึกษา ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ออกแบบระบบภาพ ระบบเสียง ตลอดจนระบบต่าง ๆ การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องรับโทรทัศน์และอุปกรณ์ประกอบ จึงต้องมีความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องรับโทรทัศน์ส่วนต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือซ่อมอุปกรณ์ประกอบในการเรียนชั้นสูงต่อไป

วิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล เป็นกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ จากการสำรวจและสอบถามข้อมูลจากผู้สอน พบว่าสภาพปัญหาเรื่อง 1) การแบ่งหน่วยเรียน 2) การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ผู้สอนยังไม่มีชุดฝึกสมรรถนะงานเครื่องรับโทรทัศน์สี จอ LCD LED ที่เป็นเทคโนโลยีปัจจุบัน และนักเรียนขาดความเข้าใจ รวมถึงการขาดทักษะในการซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์

สื่อ LCD LED ที่เป็นเทคโนโลยีปัจจุบัน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจึงนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน โดย นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพราะจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะชุดการสอน (เสาวนีย์ : 2528) จากการวิจัยที่ผ่านมาสรุปได้ว่าการใช้ชุดการสอน ได้ผลดีว่าการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ชุดการสอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้ เกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา (ชาญชัย ทองประสิทธิ์ และคณะ : 2559)

ผู้วิจัยจึงได้สร้างชุดการสอน วิชาเครื่องรับ โทรทัศน์ระบบดิจิทัลซึ่งจะช่วยเป็นแนวทางให้ครู เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และยังเป็น การผลิตกำลังคนให้กับ

#### 4. กรอบแนวคิดการวิจัย



#### 5. วิธีดำเนินงานวิจัย

5.1 การสร้างและพัฒนาชุดการสอน  
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pretest-Posttest Design สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนวิชาเครื่องรับ โทรทัศน์ระบบดิจิทัล

ตลาดแรงงานซึ่งจะทำให้ประเทศไทยพัฒนาก้าวทัน ประเทศต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

#### 2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอน วิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน ด้วยชุดการสอนวิชาเครื่องรับ โทรทัศน์ระบบ ดิจิทัล

#### 3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ชุดการสอนที่สร้างขึ้นใช้สอน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

#### 5.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ที่ ลงทะเบียนเรียนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน ซึ่งยังไม่เคยเรียนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

### 5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.3.1 ชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ดิจิทัล ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบจัดสร้างชุดการสอนตามขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาเพื่อใช้ในการสอน

1. รายการจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 7 หน่วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

2. ใบความรู้ จำนวน 7 หน่วย

3. ใบงานการทดลอง จำนวน 7 หน่วย

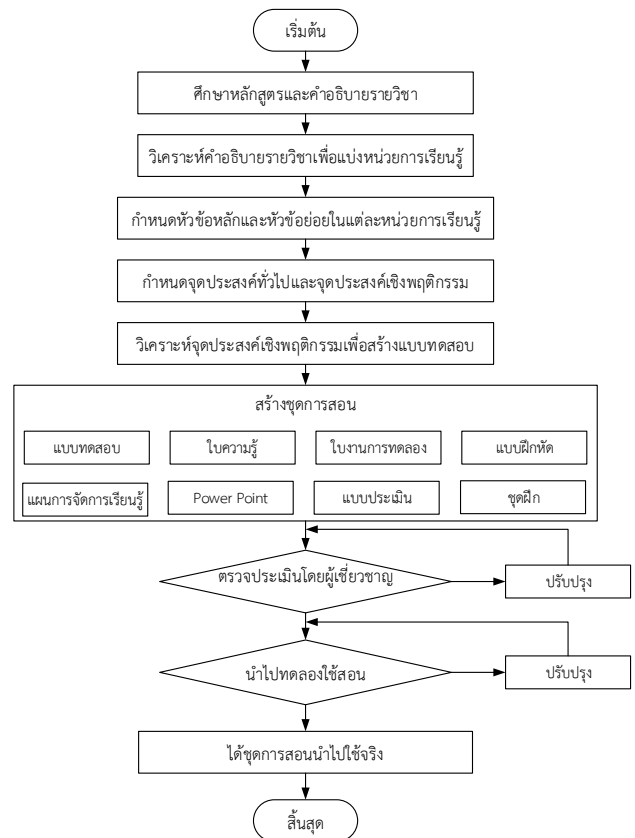
4. แบบฝึกหัด จำนวน 7 หน่วย

5. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 7 หน่วย

6. สื่อเพาเวอร์พอยต์ จำนวน 7 หน่วย

5.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองจริง เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น ด้านความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพตามเกณฑ์แล้ว นำมาจัดชุดที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์และหาประสิทธิภาพชุดการสอนต่อไป

### 5.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน



รูปที่ 1 ขั้นตอนการสร้างชุดการสอน

5.4 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

5.4.1 สร้างชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรรายวิชา กำหนดหัวข้อเรื่อง กำหนดรายละเอียดเนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เรียบเรียงเนื้อหา สร้างแบบฝึกหัด สร้างใบงานการทดลอง สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนดังนี้

5.4.1.1 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบทดสอบทั้งหมด 180 ข้อ

5.4.1.2 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความ

สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 150 ข้อ

5.4.1.3 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่เคยเรียนมาแล้วในปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำนวน 30 คน โดยการนำแบบทดสอบที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดไปจนถึงคะแนนต่ำสุด แล้วทำการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง จำนวน 10 คน และกลุ่มอ่อน จำนวน 10 คน และได้ตัดข้อสอบที่ค่าความยากง่ายไม่อยู่ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.2 ออก ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ 133 ข้อ

5.4.1.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยเลือกจากแบบทดสอบที่มีคุณภาพจำนวน 133 ข้อ ให้เหลือเพียง 60 ข้อ ด้วยเหตุผลการใช้ระยะเวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง โดยพิจารณาคัดเลือกให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์

5.4.1.5 จัดรูปแบบชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล เพื่อนำไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการสอนต่อไป

5.4.2 ประเมินคุณภาพของชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

5.4.2.1 สร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพ

5.4.2.2 นำแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.5.1 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียน สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ ใบความรู้ ใบงานการทดลอง แบบฝึกหัดแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเก็บข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูล 2 ช่วง คือ คะแนนระหว่างเรียน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพกระบวนการ ( $E_1$ ) และเก็บรวบรวมคะแนนสอบปลายภาคเรียน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพผลลัพธ์ ( $E_2$ ) คะแนนระหว่างเรียนได้แก่ คะแนนแบบฝึกหัดคะแนนเต็ม 175 คะแนน ใบงานคะแนนเต็ม 140 คะแนน คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคะแนนเต็ม 133 คะแนน และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คะแนนเต็ม 60 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ ( $E_1/E_2$ )

5.5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าวิกฤตที่ (t-test) แบบ Dependent Sample

5.5.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีขั้นตอน ดังนี้

5.5.3.1 สร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ

จัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

5.5.3.2 ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบ

ดิจิทัลและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนทุกคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ล้วนและอังกฤษ : 2538)

## 6. ผลการวิจัย

### 6.1 ผลการสร้างชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

ผู้วิจัยทำการสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แสดงความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อชุดการสอนทั้ง 4 ด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

| รายการประเมิน             | $\bar{X}$ | S.D. | ความคิดเห็น |
|---------------------------|-----------|------|-------------|
| ด้านเนื้อหา               | 4.50      | 0.52 | มาก         |
| ด้านแบบทดสอบของบทเรียน    | 4.47      | 0.51 | มาก         |
| ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ | 4.54      | 0.51 | มากที่สุด   |
| ด้านสื่อการสอน            | 4.56      | 0.51 | มากที่สุด   |
| เฉลี่ยรวม                 | 4.52      | 0.51 | มากที่สุด   |

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ( $\bar{X} = 4.52$ , S.D. = 0.51) แปลผลได้ว่ามีคุณภาพมากที่สุด

### 6.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

| รายการ  | คะแนนเต็ม | เฉลี่ย | ร้อยละ |
|---|-----------|--------|--------|
| แบบทดสอบท้ายหน่วย/ใบงานการทดลอง/แบบฝึกหัด ( $E_1$ ) | 70        | 58.05  | 82.97  |
| แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ( $E_2$ )                     | 60        | 49.28  | 82.13  |

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ระดับ 82.97/82.13 ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

6.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชา เครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

| การทดสอบ  | N  | $\bar{X}$ | S.D. | ค่าเฉลี่ยผลต่าง | df | t      |
|-----------|----|-----------|------|-----------------|----|--------|
| ก่อนเรียน | 50 | 44.40     | 4.59 | 37.73           | 49 | 46.233 |
| หลังเรียน | 50 | 82.13     | 4.03 |                 |    |        |

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 44.40 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 82.13 แสดงว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

| รายการประเมิน                         | $\bar{X}$ | S.D. | ความพึงพอใจ |
|---------------------------------------|-----------|------|-------------|
| 1. ด้านบทนำ                           | 4.45      | 0.56 | มาก         |
| 2. ด้านเนื้อหา                        | 4.44      | 0.51 | มาก         |
| 3. ด้านประโยชน์ของชุดการสอน           | 4.49      | 0.50 | มาก         |
| 4. ด้านการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม       | 4.45      | 0.50 | มาก         |
| 5. ด้านแบบทดสอบ                       | 4.34      | 0.66 | มาก         |
| 6. ด้านสื่อการสอนเพาเวอร์พอยท์-ชุดฝึก | 4.46      | 0.57 | มาก         |
| เฉลี่ยรวม                             | 4.44      | 0.55 | มาก         |

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ( $\bar{X} = 4.44$ , S.D. = 0.55) แปลผลได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

## 7. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีดังนี้

7.1 ผลการวิจัย ในสร้างชุดการสอนได้ผ่านการประเมินความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.52$ , S.D. = 0.51) แปลผลได้ว่ามีคุณภาพมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงชุดการสอนมีคุณภาพ

7.2 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย โดยมีค่าประสิทธิภาพตัวแรกที่ได้จากคะแนนแบบทดสอบท้ายหน่วยและใบงานการทดลองของนักเรียน ในระหว่างการเรียนการสอน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.97 สูงกว่าเกณฑ์ตัวแรกที่กำหนดไว้ และค่าประสิทธิภาพตัวหลังที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.13 สูงกว่าเกณฑ์ตัวหลังที่กำหนดไว้

กล่าวได้ว่า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปใช้สอนนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 จากผลของการใช้ชุดการสอน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใช้ในการเรียนการสอน และได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

7.4 จากผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ( $\bar{X} = 4.44$ , S.D. = 0.55) ซึ่งอยู่ในระดับพอใจมาก แสดงว่า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

## 8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล พบว่า

8.1 ผลการสร้างชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล โดยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเท่ากับ ( $\bar{X} = 4.52$ , S.D. = 0.51) แปลผลได้ว่าชุดการสอนมีคุณภาพมากที่สุด

8.2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีประสิทธิภาพ 82.97/82.13 ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอนสมรรถนะรายวิชา “วิชาคณิตศาสตร์ยานยนต์” หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.61/72.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

(ทรงธรรม ตีวณิชสกุล และบรรเลง สระมูล : 2559) และสอดคล้องกับการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอนการอนุรักษ์พลังงาน เรื่อง หลอดไฟ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่ คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.25/81.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 (ชาญชัย ทองประสิทธิ์ และคณะ : 2559)

8.3 คะแนนของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างคือร้อยละ 44.40 และ 82.13 ตามลำดับ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแล้ว ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

8.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ( $\bar{X} = 4.44$ , S.D. = 0.55) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สอดคล้องกับ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมนักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก (ประวีณา เอี่ยมยี่สุน : 2558) สอดคล้องกับการออกแบบ สร้างและพัฒนาบอร์ด ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล PIC18Fx ส่วนรับข้อมูลและส่วนภาคแสดงผล สำหรับการพัฒนาผล สัม ฤ ท ธิ์ ท าง ก ร เ ร ย น ร าย วิชา ไมโครคอนโทรลเลอร์ของนักศึกษา ระดับ



ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผลการวิจัยพบว่าระดับความพึงพอใจต่อการใช้งาน นักศึกษามีระดับความพึงพอใจต่อบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล PIC18Fx ส่วนรับข้อมูลและส่วนภาคแสดงผล มีค่า ( $\bar{X} = 4.40$ , S.D. = 0.50) อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก (สมนึก วันละ : 2557) และสอดคล้องกับ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอน รายวิชาเทคโนโลยีมีเดียผ่าน Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านในระดับมาก เพราะผู้เรียนสามารถรังสรรค์ชิ้นงานผ่านวิธีการเรียนรู้แบบโครงการ รวมทั้งสามารถพูดคุยหรือสอบถามครูผู้สอนได้เมื่อมีปัญหาในการเรียน (กรวรรณ สืบสมและนพรัตน์ หมิมพลัด : 2560)

## 9. ข้อเสนอแนะ

### 9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลงานวิจัยไปใช้

9.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรพิจารณาความเหมาะสมด้านเวลา เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เพราะการเรียนวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัลจำเป็นต้องให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมเพิ่มเติม

9.1.2 ผู้สอนควรนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถทำการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถ

ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

### 9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ควรนำชุดการสอนไปทดลองใช้กับการทดลองแบบมีส่วนร่วม กับผู้สอนหลากหลายท่านหรือในสถานศึกษาอื่นเพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุงให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

9.2.2 สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุดการสอนให้มากขึ้น ในกรณีเกิดปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และลดภาระผู้สอนในการเตรียมการสอน

9.2.3 ควรสร้างชุดฝึกสมรรถนะงานช่างซ่อมสมาร์ททีวี พร้อมใบงานการทดลอง เพื่อช่วยเพิ่มทักษะในการซ่อมของนักเรียน

## 10. เอกสารอ้างอิง

กรวรรณ สืบสมและนพรัตน์ หมิมพลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอน รายวิชาเทคโนโลยีมีเดียผ่าน Google Classroom. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี). 6(2), 118-127.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), (มกราคม-มิถุนายน 2556) ออนไลน์.

ชาญชัย ทองประสิทธิ์ และคณะ. (2559). การสร้าง และหาประสิทธิภาพชุดการสอนการ อนุรักษ์พลังงานเรื่องหลอดไฟ. วารสาร พัฒนาเทคนิคศึกษา, 29(100), 86-90

ทรงธรรม ดีวานิชสกุล และบรรเลง สระมูล. (2559). การพัฒนาชุดการสอนสมรรถนะรายวิชา “วิชาคณิตศาสตร์ยานยนต์” หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 28(97), 81-84.

ประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2560). การพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรม เรื่อง การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ สำหรับ นักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 8(1), 210-219.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการ วิจัยทางการศึกษา. สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพฯ.

สมนึก วันละ. (2557). การออกแบบสร้างและพัฒนา บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล PIC18Fx ส่วนรับข้อมูลและส่วน ภาควิชาแสดงผล สำหรับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคแพร่ ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2557. วิทยาลัยเทคนิคแพร่.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.(2556). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการ ศึกษา. โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ.